

Více o dílech

Cyklus **Hradčanské písničky** zkomponoval Leoš Janáček (1854–1928) začátkem válečného roku 1916 pro právě založený Pěvecký sbor moravských učitelek. Tři sbory Zlatá ulička, Plačící fontána a Belvedere pro soprán, ženský sbor, flétnu a harfu jsou půvabnými žánrovými obrázky hradčanských zákoutí. PFS je nahrál už v roce 1972 na LP se svým tehdejším sbormistrem Josefem Veselkou pro Supraphon.

O třicet osm let složil Bohuslav Martinů (1890–1959) na objednávku mužského pěveckého sboru z Haagu kantátu **Hora tří světél** pro tenor, baryton, recitaci, mužský sbor a varhany. Tématem je Pašijový příběh, který nás ve zkratce provede třemi body Kristova života. Zdánlivě nesourodé motivy české lidové hudby (včetně mj. lidové vánoční písně „Co to znamená medle nového“) a sborového chorálu skladatel geniálně propojuje v jeden organický celek. Martinů životopisec Miloš Šafránek nazval Horu tří světél výstižně „prostou vesnickou bohoslužbou“.

Strhující **Svatba** Igora Stravinského (1882–1971) pro smíšený sbor, čtyři klavíry a bicí zazní v Ostravě poprvé. Pražský filharmonický sbor ji nastudoval už v roce 1964 pod vedením Josefa Veselky, se sólisty, klavíristy a perkusionisty České filharmonie za řízení Karla Ančerla (CD vydal Supraphon v roce 2004 ve své Gold Edition) a ke skladbě se vrátil 5. 2. 2015 na galakonzertě ke svému 80. výročí pod taktovkou Lukáše Vasilka. Téměř třicetiminutová expresivní skladba na text z ruské lidové poezie, pořekadel a říkanek je hudební ilustrací ruské venkovské svatby a jejích rituálních prvků. Zcela netradiční je interpretačně náročný instrumentální doprovod.